

1

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΣΥΝΟΛΑ, ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ, ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ, ΜΙΜΗΣΗ

Θ.- Ι. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Καθηγητής Πολεοδομίας Α.Π.Θ.

TRADITIONAL URBAN COMPLEXES: CONSERVATION, PRESERVATION, AND IMITATION

TH.- Ι. ARGYROPOULOS, Professor of Urban and Regional Planning, University of Thessaloniki

SUMMARY

The built environment of this country is almost completely constituted by traditional complexes.

No country in the world with a considerable tradition in Architecture has perhaps ruined its inheritance within such a short period (from the fifties to the sixties). And this is a unique environmental disaster in history.

Tradition is a continuous series of cultural expressions with peaks and flats evolving through history according to 1. an economy in the use of various materials, labour and techniques and 2.1 the basic characteristics of the mode of production.

A new spatial expression of the modern way of life, corresponding to the present form of social organization, is needed. That spatial expression should satisfy various needs and be consistent with socio-economic processes.

Tradition, it suddenly interrupted, given way to monuments without any usefulness. The buildings which continue to be used in any way characterize traditional architecture.

Conservation is protection from dilapidation as well as restoration of a building or of a pattern of a specific traditional complex. It necessitates replacement of the injured parts of the buildings with new ones, similar to the old parts in terms of size, form and texture and made from the same materials.

Preservation assumes that the building or the complex have been used during a period of reformation and readaptation. They still have their own particular character but they participate directly in everyday life.

The intervention in a traditional environment, the functional and /or morphological continuity of which with the broader framework has ceased to exist, may have the following forms:

1. Complete restoration with new constructions identical with those destroyed.
2. Addition of new constructions of a neutral character, geometrically and aesthetically harmonizing with the old areas.
3. Addition imitating old forms independently of the kind of materials and techniques used.
4. Completely new and modern constructions which fit with the traditional remnants by means of the rules of a "creative composition".

The intention of preserving or conserving is positive when there is a need for keeping intact the "visual memory" of the past which is the only element that can give a measure of comparison and evaluation of the present (Ottega & Garret). Preserving and conserving might even be beneficial in economic terms because the existing building stock can be used for satisfying modern needs. It could also give practical lessons of design for energy saving, heating and cooling; elevate the quality of life and environment from the aesthetic and psychological points of view; give a tried measure of the proper building density. Preserving and conserving constitute a negative factor suspending intensive patterns when the old road pattern cannot satisfy present traffic needs and accommodate the parking of vehicles.

Servile imitation is the imposition of a historically dead style without coherence and connection with the needs of society. When this style is imposed in a site where a traditional environment used to exist, it is completely irrelevant to the notions of preservation and conservation. It obstructs the development of a modern architectural style that can serve the economy, satisfy social and cultural needs as well as the modern way of life. It restricts the creativity of the architectural profession.

Servile imitation differs completely from the case where an independent selection of traditional elements can be used as a stimulation without any recourse to the past for new expressions which consistently help with the needs of modern life.

1

Θά προσπαθήσω νά προσδιορίσω όρισμένες προφανείς έννοιες πού σχετίζονται μέ τό φαινόμενο-πρόβλημα πού μάς άπασχολεί, πιστεύοντας πώς μερικές φορές είναι άρκετά δύσκολο νά προσδιοριστεί αυτό τό προφανές.

Τά παραδοσιακά σύνολα προσδιόριζαν στή χώρα μας σχεδόν τό σύνολο τοῦ κτισμένου περιβάλλοντος. Ίσως ποτέ μία τόσο μικρή χώρα δέν είχε μία τόσο σημαντική καί μακρυνή παράδοση καί τήν έξαφάνισε σέ τόσο σύντομο χρονικό διάστημα μέ τή συναίνεση όλων τών άπογόνων πού τή δημιούργησαν. Άπό τά μέσα τής δεκαετίας τοῦ '50 μέχρι τά μέσα τοῦ '70 συντελέστηκε μία μοναδική ἴσως στήν ἱστορία "περιβαλλοντολογική αὐτοκτονία".

"Ό,τι άπόμεινε σέ πόλεις καί χωριά - καί πρέπει νά μή χαθεί - χρειάζεται νά αναλυθεί καί νά προσδιοριστεί επιστημονικά καί τεχνικά πρίν άπό κάθε επέμβαση, άπό πρόσωπα πού πραγματικά σέβονται καί έκτιμούν τόν παραδοσιακό πλοῦτο τής χώρας ένώ ταυτόχρονα έχουν άποδεδειγμένα μία υπεύθυνη ειδικότητα πού νά έγγυάται τό θετικό άποτέλεσμα τής επέμβασής τους. Καί πρῶτα άπ'όλα θά ἦταν ἴσως άπαραίτητο νά επιχειρηθοῦν μερικοί όρισμοί έννοιῶν καί καταστάσεων.

1. Παράδοση: Είναι μία συνέχεια άπό πολιτιστικές έκφράσεις πού έξελίσσονται, μέ έντάσεις καί ύφέσεις, σέ στενή άνταπόκριση μέ τή ζωή, σέ όλες της τίς έκδηλώσεις καί τά χαρακτηριστικά της, κατά τή διάρκεια μιᾶς αντίστοιχης ἱστορικής περιόδου. Άναλυτικότερα σύμφωνα:

1.1. Μέ τήν "οίκονομία": Όρθολογιστική χρήση τών διαθεσίμων οίκοδομικῶν ύλικῶν πού μέ συνέπεια άνταποκρίνονταν στό είδος τής τεχνικής πού τά χρησιμοποιούσε. Ό χαρακτήρας καί τό κόστος τής διαθέσιμης ειδικευμένης καί άνειδίκευτης εργασίας.

1.2. Τό είδος παραγωγής μέ τήν άμεση του επίδραση στόν τρόπο ζωής. Σέ διάφορες ἱστορικές περιόδους ή αναλογική σχέση μεγεθῶν άνάμεσα στους ιδιωτικούς καί δημόσιους χώρους είναι διαφορετική καθώς καί ό χαρακτήρας καί ή έμφαση πού αντίστοιχα έξελίσσονταν μέσα στους αντίστοιχους αυτούς χώρους.

Οί άτεγκτες αυτές άνταποκρίσεις παρήγαγαν ως ύποπροϊόν, άνάλογες αίσθητικές καί χώρους. Διαφορετικοί τρόποι ζωής ἴσως προσαρμόζονται